

Eliška ŘEPOVÁ, *Personální skladba městské rady v Prachaticích v 17. století*, České Budějovice 2011, (bakalářská práce Ústavu archivnictví a pomocných věd historických Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), 86 s. včetně příloh.

Posudek oponenta bakalářské práce

Problematika městské správy v novověku představuje pro badatele vděčnou oblast zájmu právě pro nepřehledné množství témat, jimž se lze v této sféře věnovat. Eliška Řepová se ve své bakalářské práci zaměřila na otázku skladby městských rad v Prachaticích v letech 1622 až 1662 na základě záznamů o renovacích rad, které v příloze své práce edičně zpřístupnila.

Úvod (s. 6-10) autorka věnovala vymezení svého badatelského záměru, charakteristice pramenů, které měla pro jeho zpracování k dispozici, a přehledu dosavadního bádání.

První kapitola práce (s. 11-15) je kompilativního charakteru a zaměřuje se na velmi stručnou charakteristiku městské správy v raném novověku. Druhou kapitolu (s.16-21), rovněž kompilativně pojatou, autorka soustředila na stručný historický přehled města Prachatic od středověku do poloviny 19. století. Ve třetí kapitole (s. 22-25) autorka přibližuje mechanismy fungování městské rady v Prachaticích ve zkoumaném období, všímá si dostupných pramenů a hodnotí je, načež si všímá také pravomocí rady a jejích povinností jak vůči městské obci, tak i vůči vrchnosti. Čtvrtá kapitola (s. 26-38) pojednává o obnovách prachatických městských rad a vychází z autorčina edičního zpracování a analýzy šestnácti dochovaných záznamů o těchto významných správních a právních aktech. Zejména v pasážích o výměně sboru konšelů, možnostech získání konšelské hodnosti, postavení konšelů v rámci rady a v části s příklady členů prachatických rad autorka dovedně využila informace, které se jí podařilo získat z pramenů. Pátá kapitola (s. 39-45) se věnuje tzv. volbě rad, rituálu renovace v Prachaticích, jeho průběhu a formě konšelské přísahy.

V závěru (s. 46-47) autorka stručně a kriticky shrnuje získané poznatky.

Součástí práce je nezbytný seznam zkratk, seznam pramenů a literatury a velmi pečlivě a přehledně zpracované přílohy, jejichž součástí (s. 65-83) jsou texty editovaných zápisů o obnovách rad a taktéž (s. 84-86) texty editovaných přísah konšela, městského rychtáře a obecního staršího.

Na závěr bych autorce ráda položila tři otázky. Za prvé by mě zajímalo, co autorka považuje za základní atribut „samosprávy“, který ji odlišuje ode všech ostatních odvětví veřejné správy. Za druhé bych ráda věděla, proč „samosprávnou“ městskou radu obnovovala osoba zvenčí čili vrchnostenský úředník. A konečně za třetí by mě zajímalo, zda byl dle jejího názoru „konšel“ úřad nebo hodnost a jaký v těchto dvou pojmech vnímá rozdíl.

Eliška Řepová svou prací splnila zadání a její práci lze označit jako zdařilou. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm **v ý b o r n ě**.

Pelhřimov, 22. srpna 2011

Mgr. Lenka Martínková, Ph. D.

Martínková